

работи. Между другите, тук са живели и търгували бележитите патриоти Раковски и Бенковски.

В Цариград тогава се пишеха и главните български вестници и списания. Като се основа Екзархията, Цариград стана втора столица на българския народ. От тук Екзархията управляваше черквите в Българско, управляваше и редеше училищата в Македония и Тракия.

В минало време, та и досега България продава свои произведения най-много в Цариград. Тук българите продават жито, брашно, сирене, кашкавал, масло, волове, овци, агнета, кокошки, аби, шаеци, гайтани, а напоследък дърва и въглища. Прочути са били в минало време българските търговци на овни, аби и гайтани.

През 1912 год., като се отвори войната между България и Турция, много българи от Цариград са били заточени в Мала-Азия, други изгонени, трети избягали. Сега пак се събират, най-много от Македония. Днес българите в Цариград са около 4,000, които живеят пръжнато из многолюдния град. Тук те имат хубави екзархийски здания, три черкви, от които едната се казва Св. Стефан на Златния рог; във Фенер има друга бележито хубава железна черква с прекрасен двор на самия бряг на Златния рог. Тя е паметник на големите борби за духовната свобода на българския народ. Хубаво и ценно българско дело е болницата „Евлоги Георгиев“, построена на високо, здраво и хубаво място, която прави чест на българите и дава прием на всички заболели тукашни и проходящи наши съюзници. Сега в нея се лекуват много заболели руски бежанци.

Ив. п. Георгиев.

